

మాడి మాడుత్తిద్ద రామణ్ శారక్కర నడవే పాండు మామ, ‘అహా! ఎంధా మళ్లి మాడిద్దియె రుక్షీనీ ఏను ఘోమ ఎంధ రుచి... నన్న జీవనదల్లే ఇంధాధు తిందిరిల్లు’ ఎందు బిట్ట, రుక్షీనీ తుసు లజ్జియింద కిరునక్కు ఒలహోరటు హోరశు. రామణ్ శారక్క మాత్ర ముఖి ముఖి నోడికొండరు. శారక్క మాత్ర, ‘ఇంగు-తెంగు ఇద్దే మానసు అడిగే మాడితంతే’ ఎందు గోణిద్దు యారిగు కేళిసల్లు. ‘రుక్షీనీ తెగో... ఇప్ప నన్నేండ్రి సిరేగళు నినే ఉట్టోళ్లు’ ఎందు పాండుమామ నాకు రేలై సిరేగళన్ను కొట్టాగు... ఏనూ మాతాడె తేగేడుకొండు రుక్షీనీ అదరల్చొందన్న అందే ఉట్టుకొండూ బిట్టు. ‘అడేనే దిగ్గడదిమి... ఇవత్తేనూంత ఈ రేలై సిరే ఉట్టోళ్లండే?’ ఎందు శారక్క కేళిదాగ, అల్లే ఇద్ద మామ, ‘అయ్యో నానే కోట్టే కణక్కు... అవళధు, ఇవళాధు ఉట్టు ముగిసల్సితే’ ఎందు బిట్టాగ ఏనూ తోరదంతే శారక్క తబ్బి బ్యాదరు. వరమహాలక్ష్మి హబ్బదల్లి పాండు మామ శారక్కనిగిలా రుక్షీనీగు సిరేగళన్ను తందు కొట్టాగ మాత్ర హోకారిబిట్టిరు. ఇత్తిలేగే రుక్షీనీ ముతువజ్ఫియింద పాండు మామనిగి ఉట్టోపచారద హోకే హోత్త మనుతుంబ ఓడాదువాదు అవర నిదేగిస్తిత్తు.

పాండు మామ లూరిగి హోద దిన... అడిగమనేయల్లిరువాగ తాయిమగ మాదిద
మాతుకెటియ తిరుళ్లిసేంద ఖచితవాగి గొత్తిల్లిరువాదరూ... వ్యాపారస్త రామచంద్ర
ఎల్లవన్న ఆశేధ తూరి నిధిరిసబల్లవనాదర్చింద... ఒందు మహత్తుద బదలావకే అవన
మత్తు శారక్షన వచ్చనేయల్లాయితు. మనేయ యావ మాతిగూ అవభన్న కెరియిద్దైవరు
ఎల్లుకూ అవభ ఒట్టుగి పదెయిచోడిదరు. అడిగి మనేయల్లి మామ తరకారి క్రతిరిసువాగ
ఎందూ అడిగిగే కేహాకద శారక్ష తాను నారు బిడిచి సోపు సోఇసి కోడతోడిదలు.
అవభు కేఖుచ ముస్వే మనేయ సామాను సరంజాముగళ్ను తందు హాకతోడిగిద
రామణ్ణ. వారథీరచు దిన సంజీ హోత్తు హేండితి మగన్ను కరికోండు హోటిల్గోలే
సిమాగోలే హోగతోడిగిద రామచంద్ర. అవభు ఏనాదరూ లుట్టు తోటాగ్గ ఒందు
గంభీర మెట్టగే సూచిసువప్పు పరివర్తితనాద. అవభ ఒకుపాలు సమయవన్న తాయి-
మగ తమ్మ కేంద్రస్తే ఆకషిసి ఎళ్లకొల్లుతోడిదరు. ఆ మనేయ హజురద నడుగోలేడిగి
హోడెద్ద మోయేయే మహత్తుద్దోఁ ఇల్ల అదశ్శ నేతు హాకిధ్య బ్యాయ తగినపచ్చో
గొత్తుగలిల్లవపటి.

ಉತ್ತರ ನರಸಿಂಹನ್

ಕರ್ತೀಗಾರ್ತಿ ಉವಾ ಮೈಸುರಿನಲ್ಲಿ ನೆಲ್ಲಿಸಿದ್ದರೆ. ಮೂರು ಕಾದಂಬರಿಗಳು, ಎರಡು ಕರ್ಧಾಸುರಕಳನಗಳು, ಕವನ ಸಂಕಲನಗಳು ಪ್ರಕಟವಾಗಿವೆ. ‘ಮುಯುರ’ವೂ ಸೇರಿದಂತೆ ಅನ್ನೀಕ್ರ ಪತ್ತಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಕರ್ತೀಗಳು ಪರಿಕಾರಿವೆ.